

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16040 van 18 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HENRIKSEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 november 2007, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwierpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 29 april 2008, verstuurd op 30 april 2008.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U heeft de Afghaanse nationaliteit en bent geboren in Paryat in de provincie Kapisa. U was één jaar toen uw familie naar Kabul verhuisde en daar heeft u uw hele leven gewoond. U bent Tadzjiek en soenniet. Onder de regering Rabbani gaf u sportles, onder andere basketbal voor meisjes. U ging bij de machtsovername door de Taliban in 1375 (Afghaanse kalender, komt overeen met 1996) in Iran wonen, omdat u beweert door hen te zijn bedreigd en geslagen omwille van uw beroep als sportleraar. Na de installatie van de regering Karzaï bent u in 1381 (2002) naar Kabul teruggekeerd. Na uw terugkeer werkte u voor het ministerie van onderwijs en u organiseerde op 9 saur 1386 (29 april 2007) de nationale onderwijsdag. Op deze dag traden er zo een 400 meisjes op in het sportstadium met gymnastiekoefeningen. Vijf dagen nadien zou u telefoon gekregen hebben van de Taliban. Ze bedreigden u omdat u meisjes liet sporten. Diezelfde week zouden ze u nog twee keer hebben gebeld. U veranderde van telefoonnummer en heeft dan niets meer van hen gehoord. Voorts zou u hebben meegewerkt aan de verspreiding van een vertaling van de Koran. De verantwoordelijken voor deze vertaling zijn Q.M.A. en G.Z.. De broer van deze G. Z. zou een ex-klasgenoot van u zijn en u hebben gevraagd met hen mee te werken. U zou hen bij de drukkerij gebracht hebben waar uw broer werkte en u zou meegewerkt hebben aan de verdeling van de gedrukte vertalingen. U vernam via de media dat de drukkerij werd gesloten en iedereen die er werkte, werd opgepakt. U hoorde de minister van religieuze zaken op televisie eisen dat alle betrokkenen zouden worden gearresteerd. U bent sindsdien niet meer gaan werken, maar bleef een achttal dagenthuis. Via een vriend hoorde dat er op uw werk een convocatie op uw naam was aangekomen. U ging daarop een tiental dagen bij uw oom wonen, waarna u nog enkele dagen thuis verbleef vooraleer u vluchtte. U reisde naar België, alwaar u op 23 november 2007 asiel aanvraagde. U legt ter ondersteuning van uw asielrelaas de volgende documenten voor: een diploma van de sportclub van het leger, een sportdiploma van het Olympische Comité (OC), een kaart van het nationaal handbalteam onder Rabbani, een trainersdiploma, een aanbevelingsbrief van het OC, een diploma van het ministerie van onderwijs, een diploma van het OC, een sportdiploma van het OC onder Najibullah, een diploma scheidsrechter, een brief van de vervolgingsmagistraat aan het OC, een id-kaart van het sportinstituut, een id-kaart van het ministerie van onderwijs, een id-kaart van het OC, een id-kaart van de nationale ploeg, een foto waarop u staat met de minister van onderwijs, uw Taskara en rijbewijs.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeker maakt zijn vrees voor de taliban niet aannemelijk en de aangehaalde problemen worden onvoldoende geacht om te spreken van een vervolging volgens de Vluchtelingenconventie;

- verzoeker maakt evenmin zijn vrees tengevolge van zijn betrokkenheid bij de distributie van een Koranvertaling aannemelijk en voert geen enkel concreet bewijs aan van zijn persoonlijke betrokkenheid bij deze zaak waardoor er niet kan worden geconcludeerd dat hij hiervoor effectief wordt vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie;
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het onderduiken en de vlucht, waardoor ook deze elementen als onwaarschijnlijk worden gekwalificeerd;
- op basis van de toegevoegde informatie in het administratief dossier blijkt dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c van de Vreemdelingenwet bestaat;
- de door verzoeker aangevoerde documenten wijzigen niets gezien zij enkel de elementen aantonen waaraan niet wordt getwijfeld.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.
- 2.1.2. Verzoeker werpt op dat hij tijdens het gehoor werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is, dit ondanks het feit dat hij bij zijn asielaanvraag bijstand had gevraagd van een tolk die het Dari machtig is. Voorts wijst verzoeker erop dat de tolk de Nederlands en / of Franse taal niet machtig was, waardoor de gemachtigde ambtenaar en de tolk genoodzaakt waren zich te “behelpen” met het Engels. Omwille van deze omstandigheden merkt verzoeker op dat de vertolking nooit correct kan zijn verlopen gezien bepaalde risico’s. Verzoeker merkt op dat zulks duidelijk blijkt uit het feit dat tijdens het gehoor vragen en antwoorden meermaals dienden te worden herhaald én gezien het feit dat de tolk één vraag niet kon vertalen. Verzoeker meent dan ook dat de Commissaris-generaal heeft geoordeeld op grond van onvolledige en/of foutieve gegevens.
- 2.1.3. De Raad stelt evenwel vast dat, in tegenstelling tot wat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt, zijn gehoor op het Commissariaat-generaal wel degelijk met de tussenkomst van een tolk die het Dari machtig is, geschiedde (zie voorblad gehoorverslag CGVS). Daarnaast blijkt uit vaste rechtspraak van de Raad van State dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de asielzoeker vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands (of het Frans) moet zijn (R.v.St., nr. 114.257 van 6 januari 2003 en R.v.St., nr. 128.986 van 9 maart 2004). Bij de aanvang van ieder gehoor op het Commissariaat-generaal wordt uitdrukkelijk aangegeven dat problemen met de tolk vermeld dienen te worden, hetgeen in casu niet gebeurde.
- 2.1.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker met tal van documenten zijn identiteit aantoonst alsook zijn hoedanigheid van sportleraar verbonden aan het Ministerie van Onderwijs en zijn tewerkstelling bij het Olympisch Comité. Verzoeker geeft eveneens gedetailleerd de door hem gevolgde reisroute naar België aan. De bestreden beslissing trekt geenszins in twijfel dat verzoeker omwille van zijn initiatieven en organisatie van bepaalde sportevenementen door de Taliban geïntimideerd werd. De beslissing stelt dienaangaande enkel dat de intimidatie uitgaande van de Taliban onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging volgens de Vluchtelingenconventie. Verzoeker verklaart echter zelf dat de rechtstreekse vluchtaanleiding van zijn vertrek uit Afghanistan gelegen is in het feit dat hij betrokken was bij de distributie van een vertaling van de koran en om deze reden vervolging vreesde.
6. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker nog acht dagen thuis bleef alvorens te vertrekken, hier bovendien tegenstrijdige verklaringen over aflegt zodat dit gedrag niet wijst op een gegronde vrees voor vervolging, stelt de Raad vooreerst vast dat de oproepingsbrief niet naar verzoekers persoonlijke adres werd verzonden maar naar zijn werkgever. Wat betreft de verwarring betreffende het aantal dagen dat verzoeker nog in Afghanistan verbleef nadat hij op de hoogte was gesteld dat men hem verdacht betrokken te zijn geweest bij de vertaling van de koran, is het aannemelijk, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, dat deze te wijten is aan de commotie die de feitelijke situatie teweegbracht. Het gaat bovendien om een verschil van hooguit enkele dagen, bovendien blijkt uit het gehoorverslag duidelijk dat verzoeker zich aarzelend uitlaat over deze chronologie en zelf aangeeft dat hij het zich niet goed herinnert.
7. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker zijn vluchtrelaas en meer bepaald de feiten met betrekking tot de problemen die ontstaan zijn naar aanleiding van de vertaling van de koran, op zeer gedetailleerde wijze brengt. Hij geeft de verschillende namen van de betrokken personen, situeert de drukkerij in Kabul en geeft een gedetailleerde beschrijving van het bewuste boek. Daargelaten de twijfels omtrent verzoekers betrokkenheid, stelt de bestreden beslissing de aangehaalde feiten op zich niet in vraag. Ook is het van algemene bekendheid dat een vertaling van de koran, zonder er de oorspronkelijke Arabische tekst bij te vermelden als beledigend en onislamitisch wordt beschouwd. Verzoekers relaas is niet in strijd met algemeen bekende feiten en bijgevolg geheel aannemelijk binnen de Afghaanse context.
- 2.1.8. Ten slotte kan nog gewezen worden op het cumulatieve effect van de problemen die verzoeker ondervonden heeft. Reeds bij het begin van de Talibanperiode heeft verzoeker in zijn hoedanigheid van sportleraar problemen gehad met de Taliban en is hij om die reden een aantal jaren in Iran gaan wonen om vervolgens terug te keren op het ogenblik dat president Karzai in functie is getreden. In de loop van het jaar 2007, enkele maanden voor de problemen omtrent de koranvertaling, werd verzoeker opnieuw bedreigd nadat hij als organisator van een nationale sportmanifestatie verantwoordelijk werd geacht voor een gymnastiekdemonstratie van een vierhonderdtal meisjes in het sportstadion in Kabul. De redenen die verzoeker bijgevolg noopten het land te verlaten naar aanleiding van de problemen omtrent de koranvertaling mogen dan ook niet los gezien worden van de problemen door verzoeker in het verleden ondervonden. Het is immers het geheel van alle elementen samen die maken dat in hoofdte van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld omwille van cumulatieve motieven.
9. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De

bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Verzoekers relaas is geloofwaardig en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

- 2.1.10. Verzoekers profiel gekoppeld aan de Afghaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève in aanmerking kan worden genomen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. DIGNEF,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.